

בשימי תבורי

בכל מקום. כבר בכניסה הוסבר לעיתונאים שמתור לדבר רק עם אסירים שקיבלו תידרוך קודם לכן. המקום התמלא בחברי-כנסת. שהפך גינו נוכחות: יו"ר הכנסת, מנחם בגין, סבידור, בא בליווי בתו, ענת, ונימנם במשך הקונצרט. כשהתקרבו אליו צלמים, העירה אותו חברי בין השאר, נכחו במקום: חברי הכנסת ויושבי-ראש הוועד למען האסיר, רפי סוויסה, יו"ר ועדת החינוך של הכנסת אורה גמיר. שאול בן-שמחון, הפועל למען אסירי רי כלא ח'חונג, וכמובן, נציב שירות בתי-הסוהר, ד"ר מרדכי ורטהיימר. שהפגין נוכחות מיש פחתית מלאה, כשהביא את אשתו ובתו לשני האירועים.

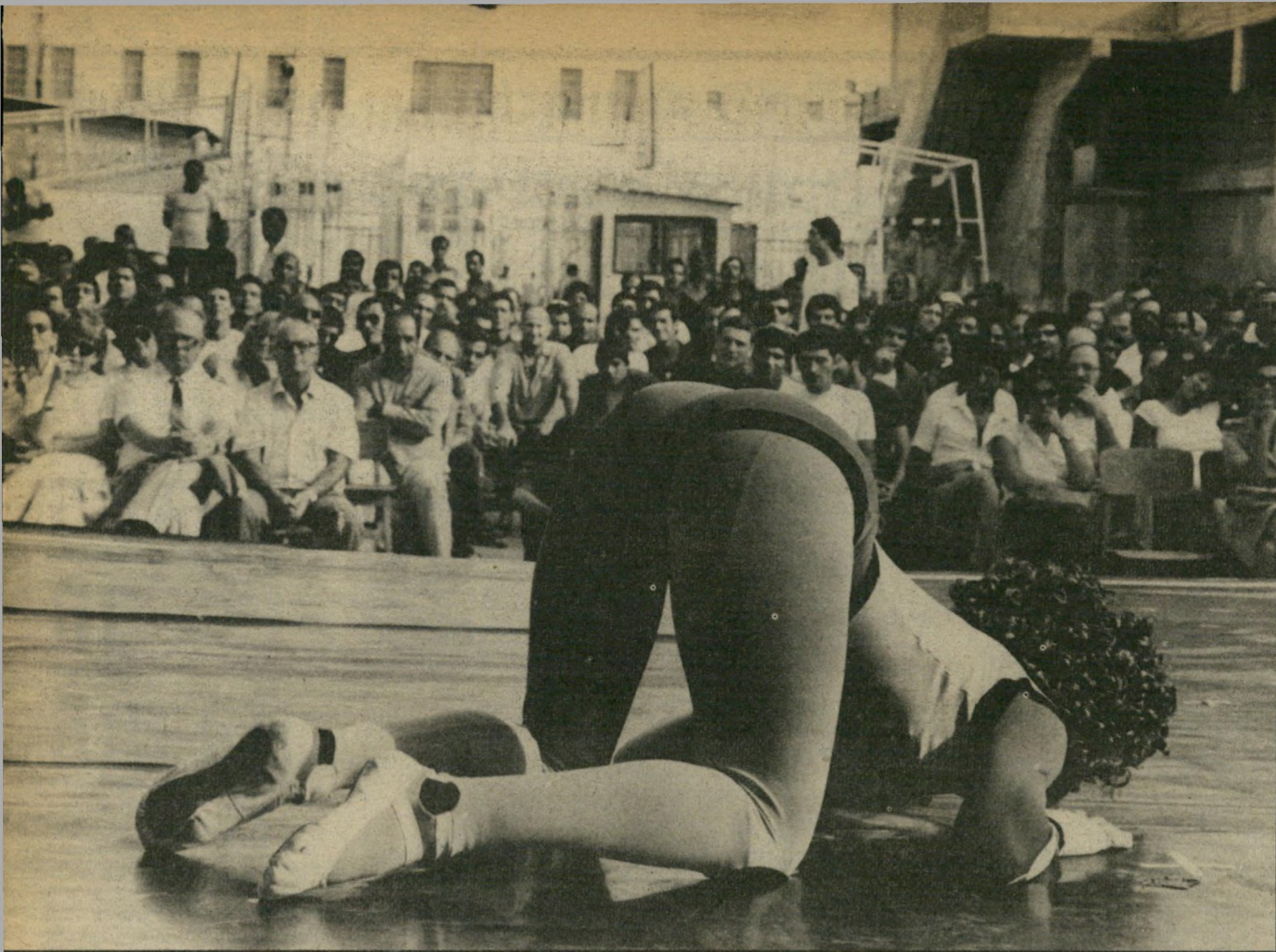
האסירים לא ידעו בדיוק כיצד לאכול את התבשיל האמנותי, שיגישו להם מפקדיהם. חלקם ישבו משועממים. אחד מהם אמר: „איש לא שאל אותנו אם אנחנו מעוניינים בקונצרט מסוג כזה. זה לא ייגיש לנו בכלל. למי יש סבינות לשמוע את המוסיקה הזאת בכלל. אנחנו מעדיפים לשמוע כאן את שימי תבורי, או את זוהר ארגוב. מה לנו ולפילהרמונית? חייבו אותנו לבוא. אז באנו.“

כוחו

של גורל

מאוחר יותר הסביר מאטה, שהמסר חשוב יותר מהמוסיקה ומהקונצרט עצמו. „ההרגשה, שכולם שותפים במשך שעה לחוויה אחת גדולה, זה מה שחשוב.“

בת שבע, הלבושה בבגדי-גוף הדוק, האסירים נהנו מאוד- מהופעת הלהקה, שכללה קיסעי מחול קלים, והתעניינו במיוחד מה לובשות הרקדניות. „אצל האסירים מופע כזה מכונה, מספרים אופטיים“, אמר דוד פרי.

מיספרים אופטיים
בחצר בית-הכלא, כשמבטם נעוץ בעכוזה המתרומם של רקדנית להקת 300 האסירים של כלא רמלה יושבים מרוחקים לכיסאותיהם

מי מאת דבוקי-קפתע, באמצע הנגינה, נשמע מכיוון המיטבח קול סיר הנופל לריצפה. זובין מאטה לחש למני פאר: „מישהו מנסה כרגע לברוח“, והמשיך לנגח. הקטע השני — האופרה האיטלקית של ורדי, כוחו של גורל, האסירים גיחכו לשמע שם הקטע. בסיומו של הקונצרט מיהרו כור לם לשמוע את חוויותיו של מאטה. אני רציתי לשאול את האסירים אם נהנו. אחד מהם אמר: „היה נחמד. האמת היא שזה לא כל כך מעניין אותנו, אבל מחמיא לנו שהתייחסו אלינו כאל אנשים אינטיגנטיים והביאו לנו מוסיקה גבוהה.“

לפי תווים כתובים מראש. מנהל מחנה המאסר, ד"ר שטרך צר, סיפר לקהל, כי יש בארץ שלושה מועדונים סגורים: המוסד להשכלה גבוהה, מוסד הפילהרמונית ומחנה מעשיהו. בעוד של שניים הראשונים כל אחד רוצה להצטרף, הרי מהשלישי שואפים לצאת או לברוח. מני פאר העיר: „אני לא מכיר הרבה אנשים, שזכו לשמוע את הפילהרמונית בלי לקנות כרטיס.“ מאטה פנה לאסירים ואמר: „אני מקווה שננגן יפה, כדי שתרוצו לבוא לשמוע את הפילהרמונית שנית, והפעם בהיכל התרבות.“ הקונצרט נפתח במחול צ'כי עמי

המנחה, מני פאר, עלה לבימה ומייד סיפר לאסירים על הופעתו האחרונה בכלא מעשיהו: „הופעתי כאן עם אורי זוהר. ההופעה התקיימה ביום חול“, האסירים התפוצצו מצחוק. „הייתי כל-כך רע על הבימה, שאורי זוהר החליט לקצר את הקטע שלי. כשראה, שאני כל-כך אומלל מהכישלון, החליט להמתיק לי את הגלולה המרה, ואמר: מני, היה לך קטע כל-כך טוב, שהחלטנו לקצר לך אותו בשליש. לך הביתה.“ אחרי הסיפור הזה פנה פאר ליו"ר הכנסת והציע לו להמיר את הפטיש שלו בשרביט המנצח חים. לחברי-הכנסת הוא אמר, שגם הם, כמו הפילהרמונית, מנגנים

בשני אסירים, דיירי כלא רמלה. מימין: האסירים מקיפים את הרקדנית. באמצע: הרקדנית איריס גיל. מתחתיה: המנהל משה אפרתי. משמאל: חיים און.

רקדנית בשבי
רקדנית להקת החול בת-שבע, גליה פבין, יושבת על הבימה כשהיא מוקפת משני צידיה